

BLESK

1. JAKO KLUCI JSME CHODILI POD LABE

12.12.2022 Blesk

strana: 8 rubrika: Příloha - Krásné střední Čechy

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla; divadle; moravskoslezského; moravskoslezském; Národního; Národním; Ostravě; Ostravy

Kostýmní výtvarník Roman Šolc

Útlé dětství strávil Roman Šolc (46) v Poděbradech. Odešel odtud v deseti letech, kdy začal studovat taneční konzervatoř v Praze. Taneční kariéru ukončil před téměř dvaceti lety v pražském Národním divadle. Dnes je úspěšným kostýmním výtvarníkem, který je podepsaný například pod kostýmy pro televizní šou Tvoje tvář má známý hlas, ale především pod desítkami divadelních představení, činoher, oper, baletních kusů a hlavně muzikálů. Za všechny jmenujme třeba Draculu, Fantoma opery či Kleopatru. K rozhovoru jsme se sešli těsně před obnovenou premiérou muzikálu Janka Ledeckého Vánoční zázrak. I tohle představení Roman Šolc "oblékl".

Za chvíli začíná v Divadle Broadway generálka muzikálu Vánoční zázrak, který se na jeviště vrací po jedenácti letech. Na co v takové chvíli myslí výtvarník kostýmů?

Na to, co máme, co nemáme, jestli něco nechybí. Ale všecko by snad mělo být v pořádku. Dnes už budeme hrát před lidmi, tak se těším, a doufám, že se představení bude líbit, protože je moc hezké, kouzelné, má milou atmosféru.

V čem spočívá vaše práce v okamžiku, kdy se představení vrací po tak dlouhé době?

Před 11 lety dělala kostýmy pro Vánoční zázrak kolegyně Simona Rybáková, já jsem dostal za úkol připravit je na obnovenou premiéru. V takovém případě je třeba dohledat původní kostýmy, musí se přeměřit herci, jejichž postava se za tu dobu mohla proměnit, a nabrat míry těm, kteří do představení přicházejí nově. Kostýmy také modernizujeme, vycházíme sice z původního vizuálu, ale přizpůsobujeme je současnosti.

Začátkem listopadu proběhla také premiéra muzikálu Okno mé lásky.

I pro něj jste navrhoval kostýmy.

Co pro vás bylo důležité?

Především bych chtěl jako výtvarník kostýmů diváky pozvat i na tohle představení. Radek Balaš je autorem scénáře a režie a je to moc hezký příběh, který ačkoli se hraje na divadle, má scénář téměř filmový, k tomu ty krásné písničky Olympicu. Co se týče kostýmů, děj se odehrává v současnosti, takže některé jsme koupili, některé jsme vyráběli... Důležité bylo podtrhnout charakter jednotlivých postav s tím, že se herec v kostýmu musí cítit dobře, nesmí mu vadit v pohybu, při tanci.

Musel jste u tohoto představení třeba řešit nějaký kostýmní oříšek? Je v něm spousta postav, které se alternují. Jako příklad mohu uvést Martina Schreineru a Petera Pechu, kteří se střídají v roli Rosomáka alias Rosiho. Martin je větší co do objemu, Peter zase štíhlejší a sportovnější. Ačkoli oba hrají stejnou postavu, mají kostýmy rozdílné. Každý z nich odpovídá roli, ale i tělesným proporcím herce, který ho nosí.

Kostýmy v Oknu mé lásky vyjadřují i charakter – jestli je postava hodná nebo zlá, divná nebo zábavná, jsou tam různé typy. Důležité bylo i to, že někteří herci, tanečníci nebo zpěváci vystupují v představení ve více rolích, mým úkolem bylo tyto lidi částečně maskovat tak, aby si je divák v různých scénách neztotožnil.

Žijete v Praze, ale za prací jezdíte po celé republice... Není to trochu náročné, nevádí vám to? Nevadí! Ba naopak, mám to rád. Od září jsem měl premiéru v Pardubicích, v Olomouci a v Ostravě. Už jsem měl naučené cesty vlakem. Ráno jsem vyrazil, nasedl, vystoupil v Pardubicích, kde jsem zkontroloval Věc Makropulos, potom jsem sednul do dalšího vlaku, pokračoval do Olomouce, kde jsem vystoupil a zkontroloval velký historický balet Ivan Hrozný, a zase sednul do vlaku a pokračoval do **Ostravy**, do **Národního divadla moravskoslezského**, kde jsem měl premiéru baletu Louskáček. Takže vlak je můj nejlepší kamarád.

Člověk při cestě udělá i spoustu práce.

V Praze žijete od svých deseti let, kdy jste odešel na pražskou taneční konzervatoř, a už jste v metropoli zůstal. Vzpomínáte na Poděbrady rád, i když jste tam strávil jen rané dětství?

Rozhodně! Poděbrady jsou kouzelné, rád tam jezdím, za maminkou i třeba na kolonádu, kterou si vždycky projdeme. Je to nádherné lázeňské město. A rád vzpomínám i na těch pár let, kdy jsem v Poděbradech bydlel, zažili jsme tam jako děti spoustu skvělých věcí.

Nějaké konkrétní místo si pamatujete?

Bydlíme tam u Labe, u zámku a jako děti jsme si s bratry chodili hrát na pěší zónu pod zámek.

Vždycky jsme říkali, že jdeme pod Labe, bylo to takové naše heslo. Ti, co neznali to konkrétní místo, se pravidelně divili – to jdete někam pod řeku*? To nás bavilo.

Máte možnost se do Poděbrad vracet i profesně, nebo přijíždíte jen z osobních důvodů?

Shodou okolností mě a mou kolegyni, herečku Markétu Sedláčkovou, která působí v městském brněnském divadle, nedávno oslovili, jestli bychom nechtěli přijít do poděbradské základní školy umění k příležitosti jejího výročí. Oba jsme zdejší ZUŠku navštěvovali. Byl bych moc rád, pokud bychom se tam mohli setkat.

Kromě Okna mé lásky, Vánočního zázraku nebo Louskáčka, které mají své premiéry již za sebou, chystáte něco v nejbližší době, nebo budete mít konec roku klidný?

Budu mít konec roku klidný.

Zatím připravuji návrhy kostýmů pro operu Madama Butterfly pro liberecké Divadlo F. X. Šaldy, kterou režíruje Kateřina Dušková. Premiéra je plánovaná po Novém roce.

A ještě v Pardubicích chystám s Petrem Novotným činohru, také na příští rok.

Když jsme spolu mluvili naposledy, říkal jste, že máte dva sny – že byste chtěl začít malovat, že už jste si nakoupil plátna a také že byste chtěl dělat kostýmy pro Rusalku s velkorysým rozpočtem. Je nějaký posun na těchto frontách?

(smích) Rusalka bohužel zatím nepřišla a plátna mám stále nakoupená, ještě jsem se k tomu nedostal. Říkal jsem si ale, že budou ty Vánoce a že bych nějaké vánoční dárky mohl namalovat, tak snad se v tom předvánočním klidu k tomu dostanu.

Také jste byl ve fázi stěhování své kostymérny, která tehdy sídlila na Smíchově. Proběhl přesun bez potíží?

Kostymérnu jsme úspěšně přestěhovali do nového sídla do Jinonic a ještě stále vybalujeme. Teď nadchází pro nás důležitý moment v roce, kdy musíme vybavit armádu čertů a Mikulášů, protože se nám už ozývají stálí klienti. A tahle kostýmní vlna pokračuje i během Vánoc, přes Silvestra až do Nového roku. *

" CESTOVÁNÍ MI NEVADÍ, NAOPAK. ČLOVĚK PŘI JÍZDĚ VLAKEM UDĚLÁ I SPOUSTU PRÁCE. " PODĚBRADY JSOU KOUZELNÉ, RÁD TAM JEZDÍM, ZA MAMINKOU I NA KOLONÁDU, KTEROU VŽDYCKY PROJDEME.

Foto: Muzikálovou adaptaci dramatu Karla Čapka Věc Makropulos uvádí Východočeské divadlo Pardubice

Foto: Muzikál Vánoční zázrak – obnovená premiéra a obnovené kostýmy mohou diváci vidět v Divadle Broadway po celý prosinec

Foto: Do Pardubic se často vrací za rodiči

Foto: Balet Ivan Hrozný v Moravském divadle v Olomouci

Foto: Okno mé lásky – současný příběh s hity Olympicu a kostýmy Romana Šolce

Foto: Spolupracuje s divadly napříč republikou, "oblékal" značnou část velkých českých muzikálů včetně Kleopatry, Tří mušketýrů, Draculy, Tarzana, Krysaře nebo muzikálů Mamma Mia a Rocky

Foto: V listopadu měl v **Národním divadle moravskoslezském** v **Ostravě** premiéru Louskáček

Foto: Svou kostymérnu přestěhoval do pražských Jinonic

Foto: Blesk – Tonda Tran, Divadlo Broadway, Jiří Sejkora, Serghei Gherciu, T. Hrubá, soukromý archiv Romana Šolce

Útlé dětství strávil Roman Šolc (46) v Poděbradech. Odešel odtud v deseti letech, kdy začal studovat taneční konzervatoř v Praze. Taneční kariéru ukončil před téměř dvaceti lety v pražském Národním divadle. Dnes je úspěšným kostýmním výtvarníkem, který je podepsaný například pod kostýmy pro televizní šou Tvoje tvář má známý hlas, ale především pod desítkami divadelních představení, činoher, oper, baletních kusů a hlavně muzikálů. Za všechny jmenujme třeba Draculu, Fantoma opery či Kleopatru. K rozhovoru jsme se sešli těsně před obnovou premiérou muzikálu Janka Ledeckého Vánoční zázrak. I tohle představení Roman Šolc „oblékl“.

Kostýmní výtvarník Roman Šolc

JAKO KLUCI JSME CHODILI POD LABE

❖ Za chvíli začíná v Divadle Broadway generálka muzikálu Vánoční zázrak, který se na jeviště vrací po jedenácti letech. Na co v takové chvíli myslí výtvarník kostýmů?

Na to, co máme, co nemáme, jestli něco nechybí. Ale všechno by snad mělo být v pořádku. Dnes už budeme hrát před lidmi, tak se těším, a doufám, že se představení bude líbit, protože je moc hezké, kouzelné, má milou atmosféru.

❖ V čem spočívá vaše práce v okamžiku, kdy se představení vrací po tak dlouhé době? Před 11 lety dělala kostýmy pro Vánoční zázrak kolegyně Simona Rybáková, já jsem dostal za úkol připravit je na obnovu premiéru. V takovém případě je

třeba dohledat původní kostýmy, musí se přeměřit herci, jejichž postava se za tu dobu mohla proměnit, a nabrat míry těm, kteří do představení přicházejí nově. Kostýmy také modernizujeme, vycházíme sice z původního vizuálu, ale přizpůsobujeme je současnosti.

❖ Začátkem listopadu proběhla také premiéra muzikálu Okno mé lásky. I pro něj jste navrhoval kostýmy. Co pro vás bylo důležité? Především bych chtěl jako výtvarník kostýmů diváky pozvat i na tohle představení. Radek Balas je autorem scénáře a režie a je to moc hezký příběh, který ačkoli se hraje na divadle, má scénář téměř filmový, k tomu ty krásné písničky Olympicu. Co se týče kostýmů, děj se odehrává v současnosti, takže některé jsme koupili, některé jsme vyráběli... Důležité bylo podtrhnout charakter jednotlivých postav s tím, že se herec v kostýmu musí cítit dobře, nesmí mu vadit v pohybu, při tanci.

❖ Musel jste u tohoto představení třeba řešit nějaký kostýmní oříšek? Je v něm spousta postav, které se alternují. Jako příklad mohu uvést Martina Schreineru a Petera Pechu, kteří se střídají v roli Rosomáka alias Rosiho. Martin

je větší co do objemu, Peter zase štíhlejší a sportovnější. Ačkoli oba hrají stejnou postavu, mají kostýmy rozdílné. Každý z nich odpovídá roli, ale i tělesným proporcím herce, který ho nosí. Kostýmy v Oknu mé lásky vyjadřují i charakter – jestli je postava hodná nebo zlá, divná nebo zábavná, jsou tam různé typy. Důležité bylo i to, že někteří herci, tanečníci nebo zpěváci vystupují v představení ve více rolích, mým úkolem bylo tyto lidi částečně maskovat tak, aby si je divák v různých scénách neztotožnil.

”
CESTOVÁNÍ MI
NEVADÍ, NAOPAK.
ČLOVĚK PŘI JÍZDĚ
VLAKEM UDĚLÁ
I SPOUSTU PRÁCE.

❖ Žijete v Praze, ale za prací jezdíte po celé republice... Nemí to trochu náročné, nevdí vám to? Nevadí! Ba naopak, mám to rád. Od září jsem měl premiéru v Pardubicích, v Olomouci

Muzikálovou adaptaci dramatu Karla Čapka Věc Makropulos uvádí Východočeské divadlo Pardubice

Do Pardubic se často vrací za rodiči

Muzikál Vánoční zázrak – obnovena premiéra a obnovené kostýmy mohou diváci vidět v Divadle Broadway po celý prosinec

Balet Ivan Hrozný v Moravském divadle v Olomouci

Okno mé lásky – současný příběh s hity Olympicu a kostýmy Romana Šolce

V listopadu měl v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě premiéru Louskáček

Spolupracuje s divadly napříč republikou, „oblékal“ značnou část velkých českých muzikálů včetně Kleopatry, Tří mušketýrů, Draculy, Tarzana, Krysaře nebo muzikálů Mamma Mia a Rocky

taneční konzervatoř, a už jste v metropoli zůstal. Vzpomínáte na Poděbrady rád, i když jste tam strávil jen rané dětství? Rozhodně! Poděbrady jsou kouzelné, rád tam jezdím, za maminkou i třeba na kolonádu, kterou si vždycky projdeme. Je to nádherné lázeňské město. A rád vzpomínám i na těch pár let, kdy jsem v Poděbradech bydlel, zažili jsme tam jako děti spoustu skvělých věcí.

✿ Někde konkrétní místo si pamatujete?

Bydlíme tam u Labe, u zámku a jako děti jsme si s bratry chodili hrát na pěší zónu pod zámek. Vždycky jsme říkali, že jdeme pod Labe, bylo to takové naše heslo. Ti, co neznali to konkrétní místo, se pravidelně divili – to jdete někam pod řeku??? To nás bavilo.

✿ Máte možnost se do Poděbrad vrátit i profesně, nebo přijžděte jen z osobních důvodů?

Shodou okolností mě a mou kolegyni, herečku Markétu Sedláčkovou, která působí v městském brněnském divadle, nedávno oslovili, jestli bychom nechtěli přijít do poděbradské základní školy umění k příležitosti jejího výročí. Oba jsme zdejší ZUŠku navštěvovali. Byl bych moc rád, pokud bychom se tam mohli setkat.

✿ Kromě Okna mé lásky, Vánočního zázraku nebo Louskáčka, které mají své premiéry již za sebou, chystáte něco v nejbližší době, nebo

„PODĚBRADY JSOU KOUZELNÉ, RÁD TAM JEZDÍM, ZA MAMINKOU I NA KOLONÁDU, KTEROU VŽDYCKY PROJDEME.“

budete mít konec roku klidný? Budu mít konec roku klidný. Zatím připravuji návrhy kostýmů pro operu Madama Butterfly pro liberecké Divadlo F. X. Šaldy, kterou režiruje Kateřina Dušková. Premiéra je plánovaná po Novém roce. A ještě v Pardubicích chystám s Petrem Novotným činohru, také na příští rok.

✿ Když jste spolu mluvili naposledy, říkal jste, že máte dva sny – že byste chtěl začít malovat, že už jste si nakoupil plátna a také že byste chtěl dělat kostýmy pro Rusalku

s velkorysým rozpočtem. Je nějaký posun na těchto frontách? (smích) Rusalka bohužel zatím nepřišla a plátna mám stále nakoupená, ještě jsem se k tomu nedostal. Říkal jsem si ale, že budou ty Vánoce a že bych nějaké vánoční dárky mohl namalovat, tak snad se v tom předvánočním klidu k tomu dostanu.

✿ Také jste byl ve fázi stěhování své kostymérny, která tehdy sídlila na Smíchově. Proběhl přesun bez potíží?

Kostymérnu jsme úspěšně přestěhovali do nového sídla do Jínonic a ještě stále vybalujeme. Teď nadchází pro nás důležitý moment v roce, kdy musíme vybavit armádu

čertů a Mikulášů, protože se nám už ozývají stálí klienti. A tahle kostymérna vlna pokračuje i během Vánoc, přes Silvestra až do Nového roku. ■

Svou kostymérnu přestěhoval do pražských Jínonic